

Phetsamone Khattiyavong 2560: อิทธิพลของการเสริมสร้างแรงจูงใจทางวิชาการ
ความสามารถของอาจารย์ มืออาชีพ และการเสริมสร้างพลังการทำงาน ที่มีต่อคุณภาพ
การเรียนการสอนของอาจารย์ผ่านตัวแปรคั่นกลางการรับรู้ความสามารถแห่งตนของ
อาจารย์มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุดารัตน์ สารสว่าง, Ph.D. 227 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อ
คุณภาพการเรียนการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัยในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
(สปป. ลาว) และเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เป็น
การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือวิจัย ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์
มหาวิทยาลัยใน สปป.ลาว 4 แห่ง จำนวน 351 คน วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานด้วยโปรแกรม SPSS และ
วิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุด้วยโปรแกรม LISREL

ผลการวิจัย พบว่า: 1) การเสริมสร้างแรงจูงใจทางวิชาการ มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก ต่อ
คุณภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ (TIQ) เท่ากับ 0.23 และอิทธิพลทางอ้อม โดยผ่านตัวแปร
คั่นกลางการรับรู้ความสามารถแห่งตนของอาจารย์ (TSE) เท่ากับ 0.18 ความสามารถของอาจารย์
มืออาชีพ มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อ (TIQ) เท่ากับ - 0.26 มีอิทธิพลทางอ้อมโดยผ่าน (TSE) เท่ากับ
0.36 การเสริมสร้างพลังการทำงาน มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อ (TIQ) เท่ากับ 0.27 มีอิทธิพล
ทางอ้อม โดยผ่าน (TSE) เท่ากับ 0.21 และ การเสริมสร้างพลังการทำงาน มีอิทธิพลทางตรงต่อ
(TSE) เท่ากับ 0.44 และ (TSE) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวก (TIQ) เท่ากับ 0.47. 2) การพัฒนารูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกับข้อมูล
เชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ดี ($\chi^2 = 62.95$, $df = 116$, $\chi^2/df = 0.54$, $P\text{-value} = 0.99$, $GFI = 0.98$, $AGFI =$
 0.97 , $SRMR = 0.026$, $RMSEA = 0.000$) โดยรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุนี้สามารถอธิบาย
ความแปรปรวนของคุณภาพการเรียนการสอนได้ ร้อยละ 92 และอธิบายความแปรปรวนของการ
รับรู้ความสามารถแห่งตนของอาจารย์ ได้ร้อยละ 84

ลายมือชื่อนิติกร

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก